

15.05.2020.
UPRAVNI SUD U SPLITU
PRIMLJENO
Dana: 06. 03. 2020

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-4137/18-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te sudske savjetnice Matee Milolože, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Mirka Rapića iz Ljubitovice, Rapići 12a, OIB: 74856995382, kojeg zastupa opunomoćenica Marina Kedžo, odvjetnica u Splitu, Kneza Ljudevita Posavskog 9, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Frankopanska 1, Zagreb, zastupanog po opunomoćeniku Tomislavu Gudelju, dipl. iur., zaposleniku, prema generalnoj punomoći pohranjenoj u Uredu predsjednika pod brojem 39 Su-293/2014, radi porezne zastare, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 8 UsIpor-60/17-10 od 14. svibnja 2018., na sjednici vijeća održanoj 12. rujna 2019.

presudio je

Odbija se žalba tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Splitu poslovni broj: 8 UsIpor-60/17-10 od 14. svibnja 2018.

Obrazloženje

Presudom Upravnog suda u Splitu poslovni broj: 8 UsIpor-60/17-10 od 14. svibnja 2018. poništeno je rješenje tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, klasa: UP/II-410-23/17-01/618, urbroj: 513-04/17-2 od 16. listopada 2017. (točka 1. izreke presude), te je poništeno rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Trogir, klasa: UP/I-416-01/17-01/46, urbroj: 513-07-17-29-10/17-2 od 31. svibnja 2017., te je predmet vraćen na ponovni postupak (točka 2. izreke presude).

Tuženik je protiv navedene presude podnio žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava, u kojoj navodi da je je prvostupanjski sud u bitnom utemeljio odluku na presudi Upravnog suda Republike Hrvatske (sada Visokog upravnog suda Republike Hrvatske) broj: Us-11798/2008-4 od 3. veljače 2011., koju prilaže u spis predmeta. Međutim, smatra da činjenični supstrat temeljem kojega je donesena citirana presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske nije od utjecaja na donošenje odluke u pobijanoj presudi. Naime, presuda na kojoj prvostupanjski sud temelji pobijanu odluku donesena je u postupku ovrhe pokrenutom po službenoj dužnosti gdje je žalitelj u žalbi istaknuo prigovor zastare dok se u konkretnom slučaju radi o postupku pokrenutom po zahtjevu žalitelja za utvrđivanje zastare. Tuženik ističe kako ne smatra spornim pozivanje prvostupanjskog suda na raniju sudsku praksu, međutim, mišljenja je da je istu sudsku praksu potrebno tumačiti u izvornom kontekstu, odnosno u onom smislu u kojem je i donesena, a ne ju tumačiti u drugom

kontekstu na činjenično i pravno različite slučajeve. Nadalje, tuženik napominje da se s tužiteljem R.L.E. Mirko Rapić T.P. Drniš, Kriš 2 u zadnjih deset godina vode upravni i sudski postupci u kojima je tužitelj na isti način tražio utvrđivanje zastare i takve njegove zahtjeve su nadležni upravni sudovi uredno prihvaćali kao valjane ne upućujući drugostupajnsko tijelo, sada tuženika, na formalne nedostatke takvih zahtjeva, kako je to sada odlučeno u pobijanoj presudi. Tuženik predlaže da ovaj Sud poništi prvostupajnsku presudu i odluči sukladno odredbi članka 74. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima.

Tužitelj u odgovoru na žalbu tuženika u bitnom navodi da tuženik u žalbi nigdje ne navodi u kojem bi dijelu presude prvostupajnski sud počinio bitnu povredu pravila sudskog postupka, pogrešno i netočno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primjenu materijalnog prava. Budući tuženik u svojoj žalbi izričito ne navodi razloge žalbe, ni ih obrazlaže u svojoj žalbi, predlaže se ovom Sudu da u skladu s člankom 74. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima predmetnu žalbu odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostupajnsku presudu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući osporenu presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći na ništavost po službenoj dužnosti, sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), ovaj Sud je utvrdio da ne postoje razlozi radi kojih se presuda pobija.

Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je prvostupajnska presuda donesena u izvršenju presude prvostupajnskog suda poslovni broj: 8 Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. kojom je poništeno ranije osporeno rješenje tuženika od 7. srpnja 2016. i rješenje tijela prvog stupnja od 7. prosinca 2015. te je predmet vraćen prvostupajnskom poreznom tijelu na ponovni postupak.

Navedenom presudom od 15. svibnja 2017., kojom su poništena rješenja tuženika i tijela prvog stupnja, utvrđeno je da u spisu tuženika nisu priložene sve isprave koje su potrebne za utvrđivanje činjenica neophodnih da bi sud mogao razmotriti tužbeni zahtjev i utvrditi utvrđivanje koje zastare tužitelj traži i da li je zahtjev za utvrđivanje zastare osnovan, te je u obrazloženju presude sud utvrdio da spisu tuženika nisu priloženi zahtjevi tužitelja kojim je tražio utvrđivanje zastare kao ni rješenja Porezne uprave od 12. lipnja 2015., 16. lipnja 2015. i 30. lipnja 2015., radi čega se nije moglo utvrditi pravo stanje stvari u pogledu zastare.

Postupajući u ponovnom postupku prvostupajnski sud je na temelju priloženih zahtjeva tužitelja za utvrđivanje zastare utvrdio da tužitelj traži utvrđivanje nastupa relativne i apsolutne zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze kao i zastaru prava na naplatu poreznog duga po svim osnovama prema evidenciji Porezne uprave te opis duga. Međutim, prvostupajnski sud je našao da su zahtjevi tužitelja za utvrđivanje zastare neodređeni te da je porezno tijelo odlučujući o takvim zahtjevima, zbog njihove nepreciznosti, od tužitelja trebalo zahtijevati da zahtjeve za utvrđivanje zastare precizira što isto nije učinilo nego je, postupajući po zahtjevima tužitelja, utvrđivalo je li zastara nastupila i prvostupajnskim rješenjem odbilo zahtjev tužitelja za utvrđivanje zastare uz obrazloženje da zastara nije nastupila bez navođenja podataka o svakoj od obveza i dugovanja, odnosno osnovu duga, razdoblje na koje se dug odnosi i iznos duga.

Prema ocjeni ovoga Suda, pravilno je postupio prvostupajnski sud kada je na temelju odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ponišio rješenje tuženika i prvostupajnsko rješenje i predmet vratio na ponovni postupak i donošenje novog rješenja od strane prvostupajnskog tijela kojim će isto odlučiti o zahtjevu tužitelja za utvrđivanje zastare.

Naime, prvostupajnski sud pravilno smatra da zahtjevi tužitelja za utvrđivanje zastare u konkretnom slučaju nisu potpuni i precizni pa s obzirom da u dostavljenom spisu predmeta

nema relevantnih isprava, potrebnih za rješavanje predmetne stvari, niti rješenje tuženika i tijela prvog stupnja sadrže precizne i pojedinačne podatke za svaku obvezu, odnosno dug tužitelja, sud nije mogao ispitati predmetni zahtjev tužitelja za utvrđivanje zastare porezne obveze. Pri tome prvostupanjski sud pravilno upućuje na zauzeto pravno shvaćanje u presudi ovoga Suda poslovnim broji: Us-11798/2008 od 3. veljače 2011. prema kojem zahtjev za zastaru treba biti sačinjen tako da je iz zahtjeva vidljivo za koji dug se traži zastara, pri tom je potrebno navesti osnovu duga, razdoblje (godinu) na koji se dug odnosi kao i visinu duga.

Imajući na umu navedeno, te s obzirom da tuženik razlozima navedenima u žalbi nije doveo u sumnju zakonitost osporene presude koja je donesena na temelju pravilno utvrđenih činjenica, te uz pravilnu primjenu materijalnog prava, dok povrede pravila postupka ovaj Sud nije našao, trebalo je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 12. rujna 2019.

Predsjednica vijeća:

mr. sc. Mirjana Juričić, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašten službenik

Tanja Nemčić

